

Nr 399

Av fru Sandström och herr Wedén, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till djurgårdsnämnden, m. m.

För att exploatera kronans markområden på Kungl. Djurgården m. fl. platser i Stockholm inrättades på sin tid ett särskilt organ, den s. k. djurgårdskommissionen. Sedan kommissionen i huvudsak slutfört sin uppgift, utredde särskilda sakkunniga hur djurgårdskommissionens återstående arbetsuppgifter lämpligen skulle slutföras. Resultatet blev att djurgårdskommissionen ombildades till ett nytt organ 1947, vilket erhöll namnet djurgårdsnämnden. Byggnadsstyrelsen hade i ett utlåtande den 15 februari 1957 över sakkunnigförslaget avstyrkt att något särskilt organ i fortsättningen skulle finnas för dessa förvaltningsuppgifter. Styrelsen ansåg nämligen att arbetsuppgifterna icke skulle bli av sådan art eller omfattning, att ett särskilt organ fordrades för deras utförande, och föreslog att uppgifterna skulle anförtros byggnadsstyrelsen. Departementschefen anförde även i propositionen nr 248 1947, att det var tänkbart att djurgårdsnämndens arbetsuppgifter skulle bli av mindre omfattning, sedan en första avarbetning skett av de föreliggande arbetsuppgifterna. En omprövning borde därför framdeles ske huruvida djurgårdsnämnden borde bibehållas eller om dess arbetsuppgifter lämpligen kunde anförtros åt någon annan myndighet.

I ett som SOU 1952: 35 avgivet betänkande har 1947 års byggnadsstyrelseutredning bl. a. också upptagit djurgårdsnämndens verksamhet till granskning. Utredningen anser sig kunna konstatera att djurgårdsnämndens arbetsuppgifter blivit tämligen begränsade. Utredningen anför bl. a.: »Sedan Djurgårdsnämnden tillsattes, har Stockholms stad genom avtal den 30 juni 1948 mellan kronan och staden förvärvat det s. k. Kaknäsområdet å norra Djurgården samt för en tid av femtio år arrenderat praktiskt taget hela den ännu återstående fria delen av Ladugårdsgårde. Enligt vad vi inhämtat återstår av kronans markområden i huvudstaden som tänkbara framtida exploateringsobjekt numera huvudsakligen vissa delar av Konradsbergs- och Mariebergsområdena, vissa delar av gardesregementenas och Svea artilleriregementes förutvarande kasern- och övningsområden samt ett område invid Frihamnen i Stockholm. Större delen av Konradsbergsområdet disponeras av olika statliga myndigheter för skilda ändamål. Så torde även i fortsättningen komma att ske.

Det fåtal tomtförsäljningar som ännu återstår syns oss icke längre moti-

vera, att en särskild institution bibehålles för ändamålet. Beträffande nämndens uppdrag att biträda djurgårdsförvaltningen vid arrendeupplåtelse å Djurgården må framhållas, att det övervägande antalet kontrakt förnyats per den 1 april 1949 för en tid av i regel 20 år, varför icke heller omfattningen av denna arbetsuppgift inom de närmaste åren torde bliva av större omfattning. Tiden synes oss därför mogen för att som vid nämndens inrättande förutsatts överflytta dess kvarstående arbetsuppgifter till annan myndighet. På grund av arbetsuppgifternas art synes därvid endast byggnadsstyrelsen kunna ifrågakomma.»

Utvecklingen torde icke ha jävat utredningens omdöme. Enligt sin instruktion har byggnadsstyrelsen även fastighetsförvaltande uppgifter. Styrelsens organisation torde därför vara sådan, att den utan särskild förstärkning kan ombesörja djurgårdsnämndens hittillsvarande arbetsuppgifter. Med hänsyn till det statsfinansiella läget är det önskvärt att varje möjlighet till begränsningar av den statliga förvaltningsapparaten tillvaratas. Tillgänglig utredning torde till fyllest utvisa att det i fråga om djurgårdsnämnden är möjligt att företaga en utgiftsbesparande förenkling av administrationen.

Vid avvecklingen bör största möjliga hänsyn tagas till personalen. De principer, som angavs för avvecklingen av statens priskontrollnämnd i proposition nr 97 till 1956 års riksdag, böra därvid i tillämpliga delar få bli vägledande. I den återopade propositionen anförs bl. a. i fråga om avvecklingen: »Därvid bör all rimlig hänsyn tagas till ifrågavarande tjänstemäns berättigade intressen och alla möjligheter för att bereda dem annan likvärdig anställning beaktas».

För särskilda kostnader i samband med överföringen av personal till andra uppgifter torde för nästa budgetår beräknas 25 000 kronor. Den besparing som inträder för budgetåret 1958/59 är inte möjlig att precisera på förhand. En kostnadsminskning av 30 % bör likväl vara möjlig. Denna reduktion bör emellertid justeras med hänsyn till den särskilda avvecklingskostnaden å 25 000 kronor. Anslagen för nästa budgetår kunna härefter beräknas till: för Djurgårdsnämnden: Avlöningar 141 300 kronor och för Djurgårdsnämnden: Omkostnader 7 400 kronor. Sammanlagt innebär förslaget en besparing av 27 900 kronor.

På grund av vad sålunda anförts få vi därför föreslå,
att riksdagen måtte besluta,

- 1) att till Djurgårdsnämnden: Avlöningar under sjätte huvudtiteln (H 1) i statsverkspropositionen för budgetåret 1958/59 anvisa 141 300 kronor;
- 2) att till Djurgårdsnämnden: Omkostnader under sjätte huvudtiteln (H 2) i statsverkspropositionen för budgetåret 1958/59 anvisa 7 400 kronor; samt

- 3) bemyndiga Kungl. Maj:t att i övrigt vidtaga de åtgärder, som ovan föreslagits i samband med avvecklingen av berörda organ.

Stockholm den 26 januari 1958

Ragnhild Sandström

Sven Wedén